

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1001. An & qualiter Ecclesia destrui & in usus profanos mutari
possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

aliquos percipiunt ab Ecclesia provenientes; quales adhuc sunt decimæ, utpote quæ vi primævæ institutionis & de jure communi spectabant ad illam, à qua deceptæ, quin & institutæ, ut perpetuò & stabiliter prospicuum esset earum Rectoribus de sustentatione & Ecclesiæ ipsiis de necessariis ad eorum conservationem; ideoque ad quoscunque professores cum dicto onere eaque conditione transerunt ad eorum sustentationem & eorum reparacionem, si aliunde deficerent, impendantur, salva tamen semper & non immunita sustentatione religiorum vel cultus divini, ad quæ à decimatoribus destinatae, ut notat Wieltn. n. 48. uii & n. 49. ex Zypao cit. consult. 4. observat, ex decimis intra Ecclesiæ parochialis fines provenientibus eas in primis impendendas in repartitionem illius & parochorum sustentationem, quæ ex novalibus proveniunt; eò quod illæ magis propriæ sint parochorum juxta cap. 13. de decimis. Dein ex aliis decimis, quæ ultimo loco avulsi sunt ab Ecclesia, ac demum ex eis, quæ sunt in manibus laicorum, utpote quæ tantum sunt subsidiarie, & alias immunes ab hoc onere.

Quæst. 1000. An & qualiter Ecclesia simplex in parochiale & contra: Item secularis in regularem & contra mutari possit.

Resp. Ad primum: potest auctoritate Episcopi Ecclesia simplex mutari in curatam seu parochiale ob augmentum cultus divini aliam legitima causam. Corrad. de benef. l. 3. c. 3. n. 12. Azor. p. 2. l. 5. c. 29. q. 25. & c. 30. n. 3. Garc. de benef. p. 12. c. 5. n. 3. Barbos. de potest. Episcop. alleg. 68. per totam. Non obstante declarat s. cong. dum ait: beneficia simplicia in curata converti non possint ab ordinario, quia subintelliguntur: cessante causa & necessitate, è contra verò Ecclesia Curata in simplicem converti non potest per Episcopum, ut expressè cavetur per Trid. ses. 25. c. 16. (bene tamen per Pontificem, præfertim, ut Corrad. l. c. n. 14.) ita ut conversio facta per Episcopum sit omnino nulla etiam, si conversio fiat solùm in parte aliqua fructuum parochialis. Item, ut nequidem dismembrare possit beneficium curatum, & unire beneficio simplici, etiam ex parte minore fructuum parochialis constitudo beneficium simplex, prout hæc constant ex variis s. cong. constitutionibus, quas videre est apud Corrad. l. c. n. 3. & Garc. l. c. c. 2. n. 87.

2. Resp. Ad secundum: potest Ecclesia secularis collegiata mutari in colligiatam regularem auctoritate Episcopi, pro ut constat ex c. ad audiencem b. t. (non tamen inferiores clerici sine consensu Episcopi statu sua Ecclesiæ mutare possint etiam in meliore) ita tamen, ut Canonicis seu Clerici secularis facta ista mutatione teneantur in illa Ecclesia mutata permanere. Sed si possint alibi habitate debeant ac illis præberi alimenta necessaria, dum vivunt, Pirk. b. t. n. 22. pro ut sumitur ex cit. c. ad audiencem, in quo etsi rogatus Pontifex pro danda ad talen mutationem licentia eam concederit sub hac conditione; si etiam Episcopus diaœsanus consenserit, videtur tamen licentia illa pontificia non esse absoluæ necessaria. Nontamen omnino inutilis, quia ad multa servit dum præcessit consensum diaœsanum, ac primo quidem, ut Episcopus citius inducatur ad

consentiendum, &c., si consentire nollet, possit ad id compelli. Secundo, ut Episcopus id facere possit etiam invitis clericis ictius Ecclesiæ secularis commutandæ, quod alias non posset, nisi ex causa justa & necessaria, & non mere arbitria; & non nisi mutatio hæc primum post mortem illorum clericorum secularium effectum haberet. Tertiò quidem, qui impetravit illam licentiam à pontifice (qui in cit. c. erat quidam Canonicus illius inde assumptus ad Episcopatum alium) convertente illam possit in regularem tanquam principalis auctor cum consensu tamen Episcopi diaœsanum, dum id alias spectaret ad Episcopum loci. Ac denique, ut id facere possit sine consensu Capituli, qui alias ad hoc requiritur. Ita cum Glos. in cit. c. v. indulgentiam & Abb. n. 6. Pirk. l. c. E contra verò Ecclesia collegiata regularis converti nequit in collegiatam secularis, nisi in defectum regularium juxta c. 15. derelig. domib. & de auctoritate Pape. Abb. in cit. c. audiencem n. 2. Sylv. V. Ecclesia 2. q. 5. dñlo 2. Azor. p. 2. l. 9. c. 3. q. 11. §. præterea. Pirk. l. c.

Quæst. 1001. An & qualiter Ecclesia derivari, & converti possit in usus profanos?

Resp. Ecclesia præcipue consecrata manentes integræ in usu profanos & secularares seu secularium personarum converti non possunt; cum quod semel Deo dicatum est, ad usus humanos non sit transferendum, juxta c. 5. i. dereg. jur. in 6. & Glos. ibi v. humanos. Atque ita etiam Ecclesia convertenda non est in propugnandum seu munitionem contra hostem excepto casu necessitatibus in bello defensivo. Sylv. V. immunitas 1. q. 1. n. 17. Suar. Tom. I. de relig. tr. 2. l. 3. c. 4. n. 17. Delb. de immunit. Eccles. c. 2. du. 3. f. 2. n. 8. Sed neque destrui nisi auctoritate superioris seu Episcopi ex justa causa. Et si destruantur ligna & lapides (idem est de aliis materialibus) quamvis ad aliam Ecclesiæ aut etiam monasteriorum construendum, vel ad comburendum in coquina religiosorum applicari possint, non tam ad privatos laicorum usus. c. ligna. dist. 1. de consecrat. juncta Gl. v. profectum. c. ad hac dereligos. domib. Sylv. v. Ecclesia. 2. q. 3. dñlo 1. Azor. l. c. q. 12. Pirk. b. t. n. 24. Statuit nihilominus Trid. ses. 2. l. c. 7. in fine, ut Ecclesiæ vetustate vel alias collapsæ, dum nimia egestate laborant, ad matricis Ecclesiæ vincinas transferantur cum facultate tam Ecclesiæ parochiales, quæ alias in usus profanos non sordidos (quod ipsum arbitrio Ordinarii juxta Declarat. S. Congr. relinquendum) convertendi, erexit tantum ibi cruce. Porro si Ecclesia auctoritate superioris destruatur in peccatum clericorum delinquentium, vel ob aliam causam justam sine spe reædificationis, amittuntur omnia privilegia loco sacro concessa, si ususfructus. 21. ff. quib. mod. ususfr. amittat. Azor. l. c. q. 13. Sanch. de matrim. l. 9. d. 15. n. 37. Pirk. n. 25. Si vero destruktur ab hostibus, vel ut reparetur, retinet omnia sua privilegia. Idemque est, si auctoritate superioris transfratur ad alium locum sub eodem titulo & patrono uniat alteri Ecclesiæ; quin & indulgentiæ ei concessæ una tranferunt. Ita Pirk. cit. n. 25. cum Suar. l. 8. de LL. c. 5. in fine. Azor. l. c. Laym. l. 5. tr. 7. c. 3. n. 5. se citatis.

